

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 15 DE SETEMBRE DE 1917

Núm. 141

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DE COM EL MASSA LLETGIR FA TORNAR TONTO

—Vostè no'm negarà que la instrucció és la base de la felicitat dels pobles.

—Lo que jo dic, és que la instrucció no s'adquireix llegint, sinó observant i pensant. Observar vol dir guaitar, escoltar, tocar i una miqueta llegir, si ve a to.

Lo primer que ha de saber un home instruíu és quins són sos debers envers Déu i el pròxim; aqueixos debers boi ningú els ha après llegint; abans de saber-ne els aprenguérem escoltant a la mare o al senyor Rector, quan ens ensenyaven la Doctrina Cristiana.

Lo segon que ha de saber un home instruíu és fer la feina del seu ofici. Pagesos, fusters, manyans, vosaltres em direu a on heveu après el vostre, si en el camp, en el taller o bé en els llibres.

Lo tercer que ha de saber un home instruíu és quí són, com pensen i què diuen els qui saben més que ell; per això boi sempre és precis llegir alguna cosa, però sia ben triat, escrit d'home qui sàpiga més que vosaltres, mireu de llegir poc i paír bé i cuideu de que'l lletgir no us destorbi l'observar.

L'home qui lletgeix molt i tot lo que li ve, aprèn moltes coses que no són veritat, altres que no li convé saber; no li queda temps d'observar la naturalesa, i perd el sentit de la realitat. A l'home qui lletgeix molt, la imaginació no li pinta les coses que lletgeix, sinó les combinacions de lletres. An ell una poma no se li representa un fruit, sinó un compost de quatre lletres. Poc a poc va endinzant-se en un mar de conteries i presumpció i acaba per ésser un malalt incurable.

Lletgiu, si us convé, però no perdeu de vista tres coses.

Que moltes coses millor s'aprenen observant que lletgint.

Que'l lletgir molt no fa l'home savi ni bo.

Que de massa lletgir alguns s'han tornat tontos i dolents.

JAUME RAVENTÓS

(Proses de bon seny)

DEL PREDICAR EN CATALÁ

Salvar ànimes, vetaqui la empresa del predicador apostòlic.

I per lograr aquest objecte, no hi ha medi més a propòsit que'l d'usar la llengua popular i materna. Deia l'ill-lustríssim Claret que, predicant en català hauria convertit i tornat a bon camí a un nombre extraordinari de cristians; i que predicant en llengua castellana, eren comptats els que havia lograt que canviassen de cor; i és perquè, com deixà escrit nostre respectabilíssim metropolità, Excel·lentíssim Villamitjana, la llengua materna és la llengua del cor i dels purs afectes. L'artifici mai iguala a la naturalesa, i l'us d'una llengua que no és la propia, ni del predicador, ni de l'oient és causa d'un veritable entorpiment en la transmissió de la fe i de la pietat.

Il·l. Dr. Josep Torras i Bages.

LLUCH

Al Rdo. D. Tomás Mora.

En el picacho de la ingente cumbre,
allá en lo abrupto de la selva brava,
entre los ecos de oquedades cóncavas...
de amor, natura, un trono egregio alza:
el trono más sublime y más excelso
cual no tuvo monarca;
de acuerdo le fabrican

cielo y tierra, a su Reina Inmaculada.

Forma su estrado de la paz augusta,
en su verdor perenne de azul-plata
de olivos, en los bosques solitarios:
la sierra trepadora escalonada.

Es su sillón la mole de granito
gigante, altiva; y sus pies les bañan,
de un torrente gentil y clamoroso,
las perfumadas, cristalinas aguas.

Por rica alfombra, las silvestres flores
tejen el cespèd de irisada gama;
le trova dulce endecha:
el pardo ruiñeñor de la enramada,
el susurro amoroso de pinares,
el arroyuelo de corriente mansa;
y los céfiros juegan
con las graciosas ramas:
y las brisas revelan las colinas
y a romero y tomillo se embalsaman.

Es su manto real, el alba nieve:
de sus picos eterna desposada...
tan nítida y tan pura
como salió del Creador el alma.

Y lleva por corona,
los montes engarzados en guirnalda:
en do fulgen las perlas de la aurora,
do pone atardecer rubí de grana;
y prende un sol de fuego, brillo de oro,
y esparce blanca luna, luz de plata.

Y es su dosel el cielo,
en un intenso azul puro y sin mancha:
por do bogan las nubes ambarinas,
por mar de vientos de regiones altas;
o suspenden en luto de la noche
de la bóveda santa:

esos vívidos globos de los mundos,
que del espacio sideral emanan.

Y las legiones de los buenos ángeles,
son su corte y su guardia:
en cánticos empíreos,
repiten: ¡Salve, Reina Inmaculada!

II

Entre los riscos de fragosa selva,
halló un pastor la Imagen veneranda:
en una cuevecilla,

que el fiel torrente sin cesar besaba;
en clarores de gloria,
la Imagen de María se nimbaba
y una música angélica se oía,
como el tañer de celestiales arpas.

A un buen monje del Cister,
a quien contó el pastor la bella andanza:
al verla y arrobado,
comprendió que guardaba,
todo un cielo, la cueva:
joyel preciado de la gran montaña.

Y, ¿a qué narraros la amorosa Historia
de la Virgen de Lluch, la coronada
Patrona de Mallorca,
si la llevais grabada en vuestras almas?

Y allí un templo los hombres construyeron,
cual si fuera una mística atalaya:
y desde allí la Reina sus tesoros,
sus dones y sus gracias,
en real munificencia,
entre todos sus hijos los iguala.

Y hechos testificados,
que pregona la fama:
se cuentan sus milagros por centenas,
¡la Moreneta, lo que quiere alcanza!

Y así; en el rodar de las centurias,
en grandes caravanas,
desfilan confiados peregrinos,
por su camino abierto entre montañas.

¡No intentes tosca pluma,
describir el amor y bienandanza
del vetusto Santuario,
de la gloria antesala!
Deja sólo a las fibras
del corazón vibrando en esperanza;
y deja el pensamiento en rando vuelo
se eleve a la morada,

en donde todo es paz, amor y dicha,
donde sólo habla el alma.

III

Id todos a la bella *Moreneta*,
Ella a todos aguarda:
quiere pagar a todos su visita,
vaciando los tesoros de su arca...
de esa arca inagotable,
que regenera y salva:
en donde en los naufragios de la vida,
halla el pobre mortal, la eterna playa.

Id todos; vuestra Madre
a todos os aguarda:
para daros a todos su consejo,
para daros merced, que os haga falta,
para daros la luz de esos sus ojos,
en maternal mirada.

Id todos; vuestra Reina
en mística atalaya,
os pide vasallaje y pleitesía:
a todos os demanda;
ved su manto de estrellas, que cobija
a la *Isla dorada*:
él detiene a la guerra,
de todo el orbe en su locura insana.

¡Id, a rogar la paz para sus hijos,
en ferviente plegaria!

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

Mancr, Septiembre de 1917.

Las construcciones navales en los Estados Unidos

¿En qué han quedado los 3.000 barcos?

En el periódico de Buenos Aires «La Unión»
encontramos el siguiente artículo:

Cuando los Estados Unidos resolvieron
intervenir abiertamente en la actual contien-
da, una especie de furia patriótica se desen-
cadenó en aquel país fomentada por el des-
medido amor cívico de la prensa.

En esa tierra de portentosas empresas no
se podía proyectar nada en pequeño; ¿que
necesitaban barcos los aliados? Pues se cons-
truirían mil, dos mil, tres mil tantos como
fuesen menester! ¿Y qué son tres mil o cua-
tro mil barquichuelos de madera al lado de
los diez mil aeroplanos que se pensaban
construir en unas pocas semanas? Para diri-
gir tan admirable empresa fué recurrir a los
servicios de un hombre altamente capacita-
do para ello, y fué nombrado Director de los
astilleros el general Goethals a quien deben
los Estados Unidos la realización de esa ad-
mirable obra de ingeniería moderna, el Ca-
nal de Panamá. El General citado fué quizás
el único norte-americano que no se hizo
grandes ilusiones respecto a la construcción
de 3.000 barcos de madera, de 1.000 tonela-
das cada uno en el término de un año y me-
dio. Pero el pueblo yanqui, tan bueno e in-
genuo con todo aquello que acaricia su pue-
ril imaginación, creyó en lo que se le prome-
tía; se hicieron planos, proyectos y hasta no-
velas... pero no se comenzó a construir nin-
gún barco. En los telegramas llegados hemos
uno fechado en Washington que nos anun-
cia la dimisión de Goethals del cargo de Di-
rector técnico de las nuevas construcciones
navales. Dicho telegrama nos habla de dis-

cusiones y controversias, pero todo ello
ha sido provocado por grandes dificultades
que el General Goethals conocía y a las
cuales se refirió hace algún tiempo en la
ocasión a que vamos a referirnos. El Instituto
Americano de Hierro y Acero dió un gran
banquete a fines de mayo en el Hotel Wal-
dorf-Astoria, de Nueva York. Asistieron 800
personas vinculadas a dichas industrias, y la
invitación especial fué brindada al General
Goethals. Este pronunció un interesante dis-
curso, discurso que aclaró varios puntos has-
ta entonces oscuros, y que cayó como un
balde de agua fría sobre los oyentes, apagan-
do el ardor de su entusiasmo patriótico-in-
dustrial.

Los párrafos que aquí transcribimos for-
man parte del texto del discurso, que publi-
ca la revista «The Iron Age».

«He sido llamado otra vez al servicio del
Gobierno. Yo no soy constructor de barcos,
pero por alguna razón que yo ignoro, se me
ha pedido que colabore en dicha empresa, y
cuando consentí en realizar ese trabajo hallé
que se había proyectado la construcción de
3.000 barcos de madera de 1.000 toneladas
cada uno, en 18 meses.

«Se han recibido toda clase de propuestas
y de promesas de contratos; pero cuando
quise hallar la especificación de los mismos,
no encontré ninguna.

«Cuando uno se dá cuenta que en este
momento anidan los pájaros en las ramas de
los árboles que ya debieran estar en los as-
tilleros, se comprenderá que la imposibilidad
de llevar a cabo dicha empresa es palpable.»

¿Puede causar extrañeza la renuncia del
general Goethals? La declaración que aquí
transcribimos fué hecha hace dos meses.
Todavía continuarán anidando los pájaros en
ramas de los árboles, cuya madera debiera
transformarse en barcos, y todavía continúan
las controversias, como dicen los telegramas.
Ya se ha alargado la fecha en dos meses
más. Se trataba de construir 300.000 tonela-
das en año y medio. Los submarinos traba-
jan más rápidamente. Lo sabemos, sabemos,
a pesar de las confusas y evasivas declara-
ciones del Almirantazgo británico.

COMUNICAT

Per conducte de dos subscriptors, hem re-
but de mestre Llorenç Beltrán, el comunicat
que publicam a continuació, respectant
l'ortografia i llenguatge d'aquest *popular*
escriptor, encara que no encaixi bé dins el
modo d'esser d'aquest setmanari.

S.º D.º des Semanari «La Veu d'Inca».

Molt Sr. meu: Li suplich que en so
unich fi de aclarà conceptas, doni cabuda
a sas columnas de son semanari, a s'origi-
nal que accompany; favo que espera mareix
aquest humil servido seu.

LLORENS BELTRÁN SALVÀ.

(a) Berbó

Podra aser sert, que a ses oficinas Mu-
nicipals no consti se me haga donat permis
ni la tirada corresponent, com tambe pot

sero no consti que a nas seu dia presentas
plano y corresponent solisitud; Coses una
y altra rarissimas tota vegada que apenas
adquirid es local de referenci vaxx prosedi
de sa sigüent manera:

1.º Acudí en so fi de orientarme per sa
tramitasio de plano y damés requisids a
s'entonces Alcalde D. Domingo Alsina;
manifestandme aquest Señor, me avistàs
en so llevò encarregad de obras D. Pedro
Dupuy.

Saguint sas sevas instruccions, es ma-
teix dia vaxx fe lo propi; vjsità el Señor Du-
puy y una vegada que aquest Señor me en-
teras detalladament des tramifes a segui,
sensa demora de cap clase, esteng de pu-
ño y lletra propi una atenta solisitud, com
tambe vaxx trasà es corresponent plano y
firmad aquest per conegud mestra d'obras
de aquesta Ciudad mestra Biel Payeras y
ambos per sa meva ma, fas entrega de dits
documents as dia sigüent a nas mentad
Señor Dupuy.

Aurian trascorregud quinsa o vint dias
desda tal entrega, quant el Señor Dupuy
textualment ma digué—Avuy en so tren de
les 3 y mitja, a de veni—s'Arquitecto procur-
ra aser a nas tras de las 4 y mitja a 5 y
vendrém per arreglà lo de sa tirada;—conste
avon pugui conveni, que antes de s'hora
indicada, Arquitecto y encarregad de s'A-
guntament, ispeccionavan es local de refe-
rensi y conste tambe, que aquell donà a
D. Pedro Dupuy sas degudas instruccions,
A nas dia sigüent (y sentint no recordò
fetxas) provistx de cinta mètrica, claus y
banderetas vengueran los empleads des
Municipi D. Miquel Arrom y el Señor Dupuy
es qui despues de midada y altra, fixaren
es claus que avian de servi com a guia pès
tan cacareat frontis.

Varios dias despues me manifestà el
Señor Dupuy podia emprendre sas obras de
referensi y axi vaxx feró.

Es tod axò tan sert, que dispost estigò
provaró a von convenguí o intaresi.

Dadas aquesta serie de esplicacions, su-
pos que los sensatx é imparsiats lectos de
«La Veu d'Inca» regoneyxaràn no es tan
feo es meu prosedi com suposa mestra Mi-
quel Duran y es mes encara que hasta el
mateix regoneyxarà que es nostro Agunta-
ment antes (y molt antes) de acorda es de-
rribo avia de prosedi a instruy es correspo-
nent espedient en so fi de apura responsa-
bilitads; proposisió sostenguda per con-
sejal D. Miquel Amengual y denegada pel
Señor Alcalde de la qual mestra Miquel Du-
ran fa cas omis en son escrit de disapte.

Per avuy unicament me interesa fe constà
que tranquilisim esperdes nostro Agua-
tament sa recta justisi, res de favoritismas
com vol suposa y tem mestra Duran.

¿No podria darse es cas, que dits docu-
ments arreconats y senza arxivà se troba-
san per algun recó de sas oficinas Muni-
cipals?

Justisi! y res més implora aquest humil
ciudadà Inquero; prosadeix es deservido,
venga una y mil vegadas pero insistesch
en lo manifestad: opin es de caxò se apurà

es feix y que ga may podra aser gust fer una víctima solapadament no danli lloch a sa propia dafensa.

Llorens Beltrán.

Inca 12-9-17.

COMENTARI

Per lo que correspòn a nosaltres no pot dir mestre Llorenç Beltrán, que no li donem lloc per defensar-se, puis, a pesar d'haver-nos atacat moltes vegades, grollement, demunt un setmanari, per demostrar-li la nostra lliberalitat, insertam el seu comunicat en el primer número, quan no hi venim obligats, i quant els senyors que'l mos donaren, dexaren a nostro albridiu la publicació o no, de dit escrit.

Per lo que pertany als altres, Mestre Llorenç té el camí axermat, pot acudir als tribunals, podria haver fet un recurs contra l'acort de l'Ajuntament, pot servir-se de la premsa; ningú li negarà el dret de defensar-se; lo que no pot és insultar, ni infamar a negú per molta raó que li sembli tenir; mai per aquestes coses hi ha raó.

Ens crida l'atenció que amb el seu comunicat acentui el nostre nom, lo meteix que si nosaltres fossem causa de l'acort de l'Ajuntament, i no diga res contra'ls retgadors. Vendria a lloc aquesa acentuació si hagués demostrat que no deiem la veritat, però resulta que després de la lectura del comunicat tot queda com abans.

Vegem-ho:

1.er—El Comunicat no ha posat a retxa l'edifici, encara està tirant-se dins el carrer.

2.º—Tampoc el seu escrit ha tret de dins ca-seva el pou públic. *Es povet*, un dels mes forts d'aigo de la població.

3.er—No ha demostrat que presentàs documentació, com e-hu provaria si mostràs el plà del duplicat que se presenta a la Sala, i que se torna al interesat, sellat i firmat per l'Alcaldia.

4.ª—El Comunicat tampoc és estat un rebut per demostrar haver pagat els arbitris d'obres, ni'l trast del carrer.

En lo únic que sembla tenir una mica d'afarrai-ès que D. Pere Dupuy i D. Miquel Arrom li donaren la tirada. Idò, segons es dedueix del comunicat de Mestre Llorenç, la culpa la tenen els qui li donaren la tirada, que són els seus amics, Dupuy i Arrom. El Bal·le d'aleshores queda descartat quant diu que l'envià a l'encarregat de les obres Sr. Dupuy. Més si'ls dependents del Municipi seguiren, per donar la tirada, les instruccions de l'arquitecte Sr. Aleñar, s'encarrega del mort aquest Senyor, amic i arquitecte de D. Miquel Amengual, que proposà al Consistori instruí un expedient per d'apurà responsabilitats.

I vos, Mestre Llorenç, quant vos donaven la tirada, *provists de cinta, claus i banderetes*, com deis, ¿que no veleu que la vos donaven malament?... ¿Que l'amor cego de vostros amics los tapava la vista?... ¿De manera que si'l Bal·le vos hagués dit, de paraula, que porieu edificar en mig de la plaça Major, e-hu haguesseu fet?

¿O vos pensaveu que assantar dins el carrer era lo meteix que assentar espècies calumnioses demunt *Es Galler?* I per altra part... casi porieu estar orgullós i creure que tenieu llibertat per tot... ¿vos havien dexat fer tant.... *¡I ara sou una pobre víctima!*....

Al parlar nosaltres d'aquesta manera, no és que cerquem responsabilitat a negú, ni que treguem la cara per l'Ajuntament; res femim que agrair a la Casa comunal, come periodistes, no mos sostent ni amb una subscripció, quant l'Ajuntament de Ciutat és abonat de la *Veu*. Nosaltres no tenim més interès que les coses del poble de nostros amors es facin en la millor perfecció i que s'acabin les bunyolades en la urbanisació de la Ciutat.

Miquel Duràn.

Noves d'Inca

Amb mofiu de celebrar-se a Madrid, avui 15 de setembre, el solemne acte de obertura dels Tribunals, presidit pel Ministre de Gràcia i Justícia, i essent Inca cap de partit judicial, hem cregut oportú fer la següent informació:

PERSONAL QUE CONSTITUEX EL JUTJAT DE 1.ª INSTANCIA I INSTRUCCIÓ DEL PARTIT D'INCA:

Jutge de 1.ª instancia.—D. Ignaci de Leca i Grijalba.

Secretaris judicials.—D. Miquel Sampol Tous i D. Pere-Josep Serra Cortada.

Oficials de Secretaria.—D. Esteva Ribas Borrás i D. Joan Truyol Llobera.

Metje forense.—D. Sebastià Amengual Vallespir.

Delegat del Ministeri Fiscal.—D. Pau Ferrer Alzina.

PERSONES RESIDENTS EN EL PARTIT D'INCA QUE EXERCIXEN PROFESIONS AUXILIARS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTICIA:

Registrador de la propietat.—D. Miquel Rato Fraile.

Advocats o missers:

D. Miquel Amengual Janer.

D. Llorenç Barceló Domenech.

D. Miquel Pujades Ferrer.

D. Gabriel Armengol Villalonga.

Notaris:

D'Inca.—D. Jaume Vidal y D. Antoni Rosselló.

De Pollensa.—D. Rafael Poquet.

De Sa Pobla.—D. Sebastià Torres.

De Muro.—D. Lluís Pascual.

De Sineu.—D. Josep de Barcia.

De Binisalem.—D. Sebastià Cañellas.

D'Alaró.—D. Jaume Gelabert.

De Selva.—D. Jaume Puig.

Procuradors:

D. Llorenç Nicolau.

» Arnau Mir.

» Antoni Rotger.

» Miquel Rayó.

» Mateu Dupuy.

» Pera Perelló.

» Antoni Salas.

Hem rebut del representant del Foment del Civisme an aquesta població, D. Bartomeu Martorell, un atent B. L. M. en que mos convida en el dinar que's donarà per membres d'aquesta entitat, a la fonda d'Espanya, dia 16 a la una i mitja de la tarde.

Segons estam enterats, ha de presidir la festa la distingida senyora D.ª Severa-Madariaga, Esposa del 1.er Tinent de Bal·le D. Pere Ferrer.

Agraïm l'atenció en lo que es mereix, i, si Deu hu vol, e-hi assistirà un dels nostros.

Dissapte passat es comensaren an el teatre principal d'Inca la temporada de Cine de la present primavera de Tardor.

La Rda. Mare Superiora de les germanes Franciscanes, mos ha convidat per la festa que celebraran a la capella del convent, en honra de les Sagrades Llagues de Sant Francesc, dia 17, dilluns.

Vet-aquí el Programa.

Dia 16, a les 6 i mitja de la nit solemnes Completes.

Dia 17, a les 5, a les 6 i a les 6 i mitja del matí, misses resades.

A les 7, Missa de comunió general per les nines de les costures que dirigeixen les religioses i demés devots del Sant.

A les 9 i mitja, bendició d'un retaule de Santa Juliana i un altre de Sant Joan de la Creu, i cant del Tedeum.

A les 10, Missa major amb sermó pel distingit orador sagrat el M. I. Sr. D. Juan Quetglas, Canonge Litúrgic.

A la nit, esposició menor de S. D. M., exercici de les Llagues del Seràfic Patriarca, Tedeum i la reserva.

SUBASTES PÚBLIQUES

En la sala-audiencia del Jutjat de 1.ª instancia del partit d'Inca, se celebraran les següents públiques subastes:

Dimars 25 del corrent mes a les 11, segona subasta de la casa i corral n.º 25 del carrer de la Pastora de la vila de Lloseta. Servirà de tipo la cantitat de 1.125 pessetes.

Divenres 28 del septembre corrent a les 11, s'encantarà la casa, corral y demés dependències enclavades en la vila de Sanseillas, carrer de D. Antoni Maura (antes Mercat) número 46, advertint-se que no s'admetrà postura que sia inferior a la suma de 2.625 pessetes.

Dissapte 29 del mes en curs a les 11, altre subasta de dues finques del terme de Sanseillas, una anomenada Son Balle, d'una corterada de cabuda, i s'altra que's diu Na Cavallera, de deu cortons o lo que sia, i no s'admetrà postures inferiors a 750 pessetes per la primera i 1.500 per la segona.

Els autos i documentació de les finques anteriors estan de manifest en la Secretaria de D. Miquel Sampol i els edictes consten en els números 7908 i 7907 del Boletí Oficial de Balears.

Nostre mercat de dijous fonc molt concorregut, vegent-se plenes de dijovers nostres places i carrers topadiços.

El bessó es pagà de 65 a 70 pessetes el quintà, havent-se presentat d'aquest producte bastant en el pès.

Les figues seques estaven a bon preu, a 25 pessetes les cantines i a 33 les bordis-sotblanques.

A la Societat «La Constància» l'actual propietari i els subvencionistes de la plaça de braus han tengudes varies reunions per tractar de la qüestió de dita plaça i de la seva compostura.

Demà, dia 16, a les 6 de la nit tornaran tenir una reunió, sense avisar particularment, sino per medi d'una crida.

En el vinent número donarem el resultat de les gestions fetes.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat

Bessó	a	68'00	el quintà
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	11'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	14'00	id.
Id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintà

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Avui a les 7 i mitja del matí ha mort a l'edat de 91 any i havent rebuts els Sagraments i la Bendició Apostòlica, Sa Madona D.ª Juan'Aina Castell i Martorell, fia de nostre Director.

Era viuda de l'Amo Abdón Seurina, que fonc retgidor i homo de molts de coneixaments socials que, amb l'exerciment de la seva professió d'agrònom, aturà molt de plects i desavenències, puis per tot trobava solució.

La difunta, que era una bona dòna de tot, feia 9 anys que estava rendida dins el llit, sufrint la ceguera i les axequés de la vellesa amb resignació cristiana admirable.

Donàm el nostre salut de condol a sa família i especialment a son fill Fra Abdón Seurina, religiós en el convent de Franciscans de Canedo (Pontevedra) i a sa amable Filla Na Catalina, suscriptora nostra.

Que'l Senyor aculli en la glòria l'ànima de la difunta. Amen.

Pis llogater Hi ha un tercer pis arranjat amb aigo a grifo an el carrer Major, número 10.—Informes a la meiteixa casa.

Endevinaies

TARGETA

MATEU RIERA GOLL

P. del Jorn

Compondre amb les lletres d'aquesta targeta, el nom d'una muntanya que per la seva altitut, fa bastant de nom adins Mallorca.

SINCATEGOREMA
LLETRA=Animal

RESTA-SINCRÀSIS

1.ª—Endevinar una paraula que amb ses dotze lletres que conté, compostes tal com toca se se lletgeix un calificatiu que's dona a un boig.

2.ª—Si li lleven les tres primeres lletres, diu lo contrari de l'esplicació 1.^a

3.ª—Si li lleven aquestes, més les dues de darrera, diu lo que solien fer an el nostre carré Major els diumenges.

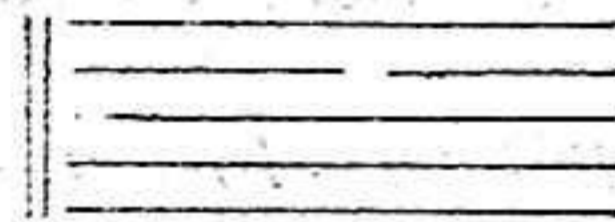
4.^a—Llevant-li sa primera i la 4, 5, 6, 7, 8, i 9 diu una cosa que per cert a Espanya no va molt bé; i

5.^a—Llevant les tres primeres i les tres darreres i baratant de lloc la 5 amb la 11, dona el nom d'una mala malaltia.

FUGA DE VOCALS

.ls p..s d. pl.t. t.n..
.ls br.ç.s s.n br.nc.s d'.r
.n m.r.. n .l c.r
.d.ns .l c.p .rg.nt v..

TRENCA-CAPS

IX

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A la targeta: *Manacor.*

Al Sincategorema: *Sebaté.*

A la fuga de consonans:

Margalides n'he cercades

per voreres i camins,

però per lloc n'he trobades

com ses que hi ha aquí dedins.

Al trenca-caps: *Perla.*

El Sen Llorenç

FINCA VENAL

Tot-hom i tota persona, qualsevol sia qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxerria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxerria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Cbres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ
INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÁ. Compost damunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán—40 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constantinià per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50.

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà. (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca, del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—30 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes. 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2.ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Vilella Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José M.ª Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Pagèsia—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Família.—A 6 ptes el millar.

Conejera Moderna

Se vende una casi nueva, sistema celular, para ocho conejas y un macho para la cria lucrativa de los conejos.

Informes, calle de la Fortuna, 3,—Inca.

Academia Técnica

== INCA ==

Estudios de Bachillerato.—Escuela de Comercio.—Preparación Militar.

DIRECTOR:

D. Bernardino Mulet

Llissons de cant i Piano

S'ofereix per donar-ne a domicili del interessat o a sa casa, S. Francesc 9, Mossen JOSEP AGUILÓ, Pvre. i Organista suplent de la Parròquia.

Tip. M. Durán.—Inca